

Paragraph kan tilkomme Personer af Underclasserne, have de Paagældende at henvende sig til vedkommende Troppaafdelinger, som, efter ved optagne Forhører eller efter Omstændighederne paa anden hensigtsmæssig Maade at have tilbebragt de muligt nøiagtige Oplysninger angaaende Rigtigheden af de ffete Opgiender, have at indstille Sagen til endelig Berigtigelse ved Krigsministeriet.

§ 7.

Nærværende Lovs Bestemmelser skulle ogsaa være anvendelige med Hensyn til de Tab, som militære eller civil-militære Embedsmænd og Betjente samt Individuer af Underclasserne have lidt under Felttogene i Aarene 1848, 1849 og 1850. Dog bør de fra disse Aar hidrørende Erstatningskrav, for at have Gyldighed, være paa behørig Maade anmeldte for Krigsministeriet eller, forsaavidt angaaer de til Underclasserne hørende Personer, for vedkommende Afdelinger forinden Udgangen af Juni Maaned 1852; hvorhos det er en Selvfølge, at de Officerer, der i Stedet for deres i bemeldte Krigsaar mistede Heste have erholdt udleveret af Armeens Heste til Eiendom, og de Underofficerer og Menige, der have erholdt gratis udleveret Undermunderingsfager for dem, de have mistet, ikke ville have Krav paa nogen yderligere Erstatning i disse Henseender.

Motiverne til foranstaaende Lovforslag ere saalydende:

Allerede strax efter Slaget ved Slesvig den 23de April 1848 indløb til Krigsministeriet forskjellige Begjeringer fra Officerer m. Fl. ved Armeen om Erstatning for Tab af Effecter eller Heste, der vare borttagne eller ødelagte af Fienden, og senere har Ministeriet under Krigens Fortsættelse i Aarene 1848, 1849 og 1850 modtaget et ikke ubetydeligt Antal Andragender i samme Retning.

Det kunde ikke miskjendes, at disse Andragender ikke alene vare begrundede i Billighed, forsaavidt der, uden de paagældende Ansøgerees egen Forseelse, var berøvet dem Eiendele, som de i Medfør af deres Embedsstilling ikke havde kunnet undgaae at exponere, men at ogsaa ældre Bestemmelser afgave et væsentligt Støttepunkt for den Ansøvelse, at de Militaire,

der paa denne Maade miste deres Eiendom, have gyldigt Krav paa derfor at erholde Erstatning.

I det i Aaret 1788 emanerede Interims-Felttjenestereglement Cap. 6, § 23 hedder det saaledes:

„Fratages Officererne af Fienden deres Bagage og Heste, eller bliver dem deres Heste under Livet ihjelskudte eller saaledes blesserede, at de blive for Eftertiden ubrugbare, saa skal Bagage og Heste dem saaledes godtgjøres som følger:

„Generalfeltmarschallen eller den høistkommanderende General af Armeen skal efter sin Opgivelse erholde Erstatning.	
„De øvrige Generaler skal, naar de enten ganske tabe deres Bagage eller en Deel deraf, see Godtgjørelse efter en billig Taxation.	
„En Oberst skal, naar han taber sin hele Bagage, godtgjøres	300 Rbd.
„en Oberstlieutenant	260 —
„en Major	240 —
„en Capitain, hvad enten han er Compagniechef eller Stabscapitain	200 —
„en Lieutenant eller Fændrif og en Regimentsquartiermester	120 —
„en Auditeur, Feltpræst og Regimentsfeltstjær	120 —
„Bogmesteren	6 —
„Bøssmageren (foruden hans Arbejdsredskab, som ham aparte godtgjøres)	6 —
„Gevaldigeren og overalt enhver Underofficer	5 —
„enhver Gemeen	4 —
„Naar enkelte Sager gaae tabte, da skulle de efter billig Taxation erstattes.	
„Ridehestene blive efter følgende Bestemmelse godtgjorte:	
„enhver Generals Ridehest med	120 —
„en Stabsofficers, en virkelig Generaladjutants og en	
„Brigademajors	90 —